

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstres vision for ligestilling mellem kvinder og mænd er en demokratisk vision. Vores mål er et samfund, hvor vi har mulighed for at leve som mænd og kvinder på flere forskellige måder, og hvor køn ikke sætter snævre rammer for de forventninger, omverdenen har til os.

Ligestilling betyder med andre ord ikke, at alle skal være ens. Tværtimod skal alle have mulighed for at være så forskellige, som de vil. Ligestilling betyder, at alle skal have lige muligheder, lige rettigheder og ligeværd, også muligheden og retten til at være forskellige og blive ansat på lige fod med alle andre uanset forskelligheden.

Dette er de indledende ord i det ligestillingsprogram, som Det Radikale Venstre diskuterer for tiden.

Vi har ikke ligestilling i Danmark. Vi har ikke et frit valg, uanset hvad regeringen og ordførerne siger. Vi har ikke et frit valg til at skabe de liv, vi ønsker, uafhængigt af, om vi er mænd eller kvinder. Fakta viser, at det ikke er tilfældet.

Hvorfor er der f.eks. så få kvinder i centraladministrationens ledelse? Er det virkelig, fordi kvinderne ikke har lyst til at være der, eller er det, fordi de reelt ikke har fået mulighed for at komme der?

Hvorfor er der kun 4 pct. chance for at møde en kvinde i topledelsen af landets virksomheder? Igen: Er det, fordi kvinderne ikke har lyst eller mulighed eller viden til at være der, eller skyldes det andre ting?

Hvorfor er der så få kvinder i bestyrelserne og chefredaktionerne? Er det, fordi kvinder ikke er egnede til det, eller skyldes det andre ting?

Svaret er selvfølgelig, at det skyldes, at vi ikke har ligestilling mellem mænd og kvinder i Danmark, og man kan så diskutere, om der skal lovgivningsmæssige initiativer til, eller om det hele vil gå af sig selv. Venter vi i hundrede år, så skal der såmænd nok være ligestilling. Spørgsmålet er, om vi har tid til at vente så længe.

Kl. 15.00

Det Radikale Venstre er derfor ikke enig med regeringens tilgang til ligestilling. Vi tror faktisk ikke, at pjecer er nok. Vi tror ikke, at oplysningskampagner er nok. Vi tror, at der skal mere til, og vi tror oven i købet, at nogle af de ting, der er lavet, kan være direkte skadelige for ligestillingen, f.eks. den udvidede barselorlov. Det skal jeg vende tilbage til.

Men lad mig i øvrigt nævne nogle eksempler, hvor vi ikke synes regeringens arbejde er udtømmende, til trods for at regeringen siger, at den gerne vil gøre noget på området, f.eks. kønsmainstreaming. Ministeren nævner selv i sin redegørelse, at der i loven er krav om, at ligestilling skal integreres i al planlægning og forvaltning, og at flere ministerier derfor arbejder med sagen.

Surt er det derfor, at der stort set ikke er foretaget nogen ligestillingsvurdering i forbindelse med århundredets forvaltningsreform, nemlig kommunalstrukturreformen. Ligestillingsministeren siger oven i købet, at hun ikke mener, socialministeren burde have foretaget en sådan vurdering. Jeg kan kun se det som et udtryk for, at ligestillingsministeren simpelt hen ikke aner, hvad mainstreaming er uanset fine oplysninger på ministeriets hjemmeside.

Der er jo ikke andet end konsekvenser for ligestillingen i forbindelse med kommunalstrukturreformen. Det er faktisk sådan, at der i kommunerne er 78 pct. kvinder og i amterne 76 pct. kvinder. Det er da rigtigt, at de konkrete institutioner måske, måske ikke bliver liggende. En del af dem vil da blive liggende i første omgang.

Men hvad med hele administrationen? Der sker da noget, når kommunerne lægges sammen. Der er da nogle konsekvenser for de kvinder, der er ansat i kommunerne og amterne. Det kan ikke undgås. Kommunerne og kommuneforvaltning og regionsforvaltningen skal jo ikke ligge samme sted som før. Så er der da nogle konsekvenser af en eller anden art, som burde være ligestillingsvurderet. For slet ikke at tale om statsamternes omdannelse til regionsamter, eller hvad man nu skal kalde dem. Der er da også enorme konsekvenser. Det er da ikke ligegyldigt, om f.eks. det sociale ankenævn ligger i Ringkøbing eller ligger i Århus. Der er da nogle klare konsekvenser af den lovgivning, som burde være vurderet. Nu får vi en høring, og der kan vi måske blive en lille smule klogere.

Så siger ministeren, at den fremtidige udfordring er at få flere kvinder til at stille op i forbindelse med valgene til kommunalbestyrelserne. Ja, men igen er opfordringer ikke nok. Det handler også om arbejdet i kommunerne, og man kan derfor spørge, hvilke initiativer ministeren vil tage, for at der sker en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet i forbindelse med kommunalbestyrelserne. Her kunne en smule oplysning måske være på sin plads, men jeg går ikke ud